

това, тие не сж имале никаква грижа ни за заднята си войска, ни за сжобщителните пжтища. Въ 1612 и 1675 год. Тиренъ 1) и Монтекукули 2) сж биле пжрви, които сж поставиле нѣкои общи правила и рѣдовности въ дѣйствиата на тие нерѣдовни движения. Въ слѣдующите години, Евгения 3) и Милборугъ 4) съ своите примѣри сж помогнале твжрде много за усжвжршенствованието на военното искусство. Най-послѣ, въ 1740 год. са появи Фридрихъ-Велики 5), който положи основа на новото воевание.

Послѣ тѣхъ, войските трѣбаше да бждатъ подчинени на единъ общъ планъ. Тѣхната прехрана не са добиваше вече отъ опустошенните мѣста; но приготовляваха са нарочно припаси (провизии), които вжрвѣха слѣдъ войската. Сѣки жителъ даваше сжобразно съ

-
- 1) У французите.
 - 2) У австрийците.
 - 3) У австрийците.
 - 4) У ингелизете.
 - 5) Кралъ прусски.